

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 415/2016
19.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Ћ., због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Н.З., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 89/13 од 06.10.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1458/15 од 23.02.2016. године, у седници већа одржаној 19.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ћ., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 89/13 од 06.10.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1458/15 од 23.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 89/13 од 06.10.2015. године, окривљени Г.Ћ. оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од пет година.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, окривљеног и његовог браниоца, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 1458/15 од 23.02.2016. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адвокат Н.З. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од одговорности за кривично дело убиство у покушају, а огласи га кривим за тешку телесну повреду или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање о жалби окривљеног.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ћ., адвоката Н.З. је неоснован.

Иако бранилац захтев подноси због повреде закона, у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, из образложења захтева и навода да изведени докази и све околности критичног догађаја не указују на постојање умишљаја код окривљеног да оштећеног лиши живота, већ да у његовим радњама евентуално може бити елемената кривичног дела тешке телесне повреде, произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано се захтевом за заштиту законитости указује да су у конкретном случају радње окривљеног погрешно квалификоване као кривично дело убиство у покушају односно да је примењен закон који се не може применити.

Наиме, изреком првостепене пресуде окривљени Г.Ћ. оглашен је кривим што је у време и на месту описаном у изреци пресуде покушао да лиши живота оштећеног Ј.Ћ., на тај начин што га је позвао да изађе напоље како би се потукли, па када оштећени на то није пристао, окривљени га је ухватио за мајицу и извукао ван шанка, а затим из чарапе десне ноге извадио кухињски нож и у више наврата замахивао њиме у правцу тела оштећеног да би му у једном тренутку нанео убод у пределу леве бочне стране леђа, иако је био свестан да убадањем ножа у део тела где се налазе витални органи оштећеног може лишити живота, на шта је пристао и том приликом оштећеном нанео тешку телесну повреду опасну по живот...

Из овако датог чињеничног описа произилазе сва битна обележја кривичног дела за која је окривљени оглашен кривим, те је, по налажењу Врховног касационог суда, насупротив наводима захтева за заштиту законитости, у конкретном случају правилно примењен кривични закон квалификацијом радњи окривљеног као кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ. Стога се неосновано захтевом указује на повреду кривичног закона на штету окривљеног из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Осталим наводима захтева у којима бранилац полемиче са оценом изведених доказа од стране нижестепених судова и даје сопствену оцену истих, у суштини се оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено

другостепеном пресудом, што, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ћ. оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.